No. 1063 Zaterdag 7 Mei 1904. 21ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 6 Mei

DE BEGROOTING

IN DEN

KOLONIALEN RAAD.

Te vergeefs werd Woensdagavond weder gewacht op de komst van eenige leden. De heeren J. BOER, H. H. R. CHAPMAN, J. L. TH. HELDEWIER VIGNON en MIJ. C. HENRIQUEZ waren om halfacht nog niet present, maar bleven, zeker tegen aller verwachting in, verder ook den heelen avond afwezig. Misschien hadden genoemde heeren geheel bijzondere redenen, die hun absentie volkomen billijken; maar waarom dit dan niet medegedeeld aan den Voorzitter, hetzij dan ter publiceering of niet, opdat niet noodeloos behoefde gewacht te worden.

De eer van den Kolonialen Raad vordert, dat alles zooveel mogelijk officieel ga, en dat derhalve op de eerste plaats steeds op tijd worde begonnen.

Nadat de vergadering geopend was, las de secretaris de notulen der laatste zitting voor en deed de Voorzitter mededeeling der ingekomen stukken.

a. Missive van den Gouverneur, waarin mededeeling, dat met ingang van 1 Mei ll. de waarnemende Gouvernementssecretaris Mr. C. S. Gorsira als zoodanig was bevestigd.

b, c. en *d.* ontwerpen omtrent wijziging in de samenstelling en bevoegdheid der Rechterlijke Macht, verleden week reeds door ons aangegeven.

e. het ontwerp over de landraden (ook reeds bekend)

f. Ontwerp-verordening tot wijziging der Verordening van 17 April 22 October 1872, houdende herziening der bepalingen omtrent de strafinrichtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrichting en het inwendig bestuur der gevangenis, de tucht der veroordeelden en de bestemming van de opbrengst van hunnen arbeid (P. B. 1871, No. 23) (Elders in dit blad zullen wij dit ontwerp bespreken).

Op voorstel van den Voorzitter werd besloten de drie eerste ontwerpen naar de afdeelingen te zenden, de twee laatste onmiddelijk na de behandeling der begrooting, zoo er nog tijd over zou wezen, ter tafel te brengen.

Nog was ingekomen een missive van den Gouverneur, waarin bekend werd gemaakt, dat het H. M. de Koningin behaagd had, met ingang van den 2den Dinsdag in Mei te herbenoemen tot lid de heeren J. P. E. GAERSTE en MORRIS E. CURIEL, en de heeren M. S. L. MADURO en C. STATIUS MULLER te benoemen respectievelijk tot Voorzitter en Onder-Voorzitter van den Raad.

Na met een kort woord de beide leden te hebben gelukgewenscht sprak de heer MADURO den heer ST. MULLER aan om ook hem op geheel bijzondere wijze te feliciteeren met diens benoeming tot Onder-Voorzitter. De schitterende loopbaan van den heer MULLER, zijn talenten, en kundigheden, zijn tact, waarmede hij steeds optrad waren spreker een waarborg, dat hij zou wezen een uitstekend Onder-Voorzitter.

Spreker was ook zeer dankbaar jegens de Regeering in Holland voor zijn eigen benoeming tot Voorzitter en zeer erkentelijk jegens het Koloniaal Bestuur, dat hem wel had willen voordragen. Hij voelde zich hierdoor ten hoogste gevleid. Het was hem een ware onderscheiding den Kol. Raad te mogen praesideeren, omdat hij de belangrijke waarde dezer corporatie kende en vooral, omdat deze thans was samengesteld uit Burgers, die vrijmoedig uitkwamen voor hun opinie, maar toch steeds, bij verschil van meening, elkander de wederzijdsche waardeering niet onthielden. Zijn taak als Voorzitter was daardoor bijzonder gemakkelijk niettegenstaande zijn persoonlijke ongenoegzaamheid voor dit ambt, waarin hij zulk een uitstekenden Voorzitter als de heer V. D. BOSSCHE moest opvolgen.

Ten slotte verzocht de Heer MADURO even sterk te mogen rekenen op den steun en de medewerking van den Raad en beval zich zelf in de toegevendheid der leden aan.

De heer STATIUS MULLER feliciteert den Voorzitter, maar niet minder den Raad. De bekwame leiding van den heer MADURO als waarnemend Voorzitter schenkt hem de overtuiging, dat deze zijn zal de juiste man op de juiste plaats. Spreker is erkentelijk voor zijn eigen onderscheiding en dankbaar voor de woorden door den heer MADURO tot hem gesproken, doch daar hij slechts op mag treden bij afwezigheid van den Voorzitter, hoopt hij dat dit slechts bij hooge uitzondering zal geschieden, omdat dit noodzakelijk mede zou brengen het gemis van de bekwame leiding des Voorzitters, welke men slechts noode zou willen missen.

Na een kort woord van dank aan den spreker gaat de Voorzitter over tot behandeling der begrooting en worden de algemeene beraadslagingen geopend.

De heer J. MOLLER vraagt het woord.

Terecht werd in de afdeelingen de vraag ter tafel gebracht, welk standpunt de Raad moet innemen ten opzichte der verhoogde posten.

Nu Holland bereid is ons te helpen, mag de Raad niet eenvoudig afstemmen. Niet, dat Spreker persoonlijk voor alle verhoogde posten is, maar hij meent toch in herinnering te mogen brengen, dat het Bestuur deze posten op de begrooting heeft gebracht, terwijl Het den financieelen toestand der Kolonie kende en nadat inlichtingen waren ingewonnen van alleszins bekwame lieden. De Raad dient derhalve ook eerst de zaken degelijk te onderzoeken en niet eenvoudig maar afstemmen, hij moet het Bestuur steunen, niet tegenwerken.

Het wil spreker voorkomen, dat, wat deze begrooting betreft, posten, die een verhoogde uitgave in eens in het belang der kolonie voorstellen, zijn goed te keuren, maar niet die, welke herhaaldelijk aldus verhoogd jaarlijks zullen terugkeeren.

De heer J. P. E. GAERSTE verheugt er zich over, dat het Moederland notitie heeft genomen van zijn opmerkingen vroeger in den Raad gedaan omtrent de noodzakelijkheid van Water-verschaffing. Dankbaar erkent hij tevens dat het Koloniaal Bestuur evenzeer in dien geest werkzaam is.

Waarom echter reeds nu dat opdrijven van den landbouw te bevorderen op een plaats waar het zeer zelden regent, op een plaats waar geen voldoende water is. Eerst water, eerst putten, diepe putten, artesische putten zoo mogelijk, daarna landbouw.

Spreker verzoekt den Secretaris opname zijner woorden in de notulen, opdat later allen, die het thans misschien niet met hem eens zijn, door ondervinding geleerd kunen inzien, dat spreker gelijk had eerst aan te dringen op waterverschaffing.

Feuilleton.

LOSSE GREPEN

— UIT —

CURAÇAO'S VERLEDEN.

V.

De hongersnood op Curaçao na het beleg van Februari 1804.

16)

Vele planters en eigenaars van slaven wisten geen raad, hoe nog langer hun slaven te onderhouden. Dit had ten gevolge dat velen dezer zich aan diefstal schuldig maakten, en voor deze vergrijpen door hun meesters in arrest werden gesteld. Op deze wijze had het bestuur reeds verscheidenen van den hongerdood gered. Maar de Commissarissen doorzagen de list en bedankten voor die dure kostgangers. Voortaan moest elke slaaf in arrest door zijn eigen meester van mondkost voorzien worden, zoo niet, dan werd de gevangene na 3 weken op publieke veiling verkocht, uit de opbrengst de onkosten van zijn onderhoud bestreden en het surplus den eigenaar ter hand gesteld (1). Andere plantagehouders vervielen weer in de kwade praktijk, die een der grieven was geweest der slaven bij den opstand in 1795 (2). De regeering gebood den eigenaars van plantages, die nog van mais voorzien waren, hun slaven *in rantsoen* uit te betalen en hun niet daarvoor in de plaats *dagen* te geven, d. w. z. eenige dagen vrijaf, om bij anderen te gaan werken, ten einde den kost te verdienen (3).

Voortdurend peinsden de Comm.sen op middelen, zoowel om den invoer van voedingsmiddelen te bevorderen, als ook om de plannen der hardvochtige kooplieden, tuk op woekerwinst, tegen te gaan, kortom het drukkende van den hongersnood zooveel mogelijk te verlichten.

Niettegenstaande de koloniale kas totaal was uitgeput, zelfs de geringste inkomsten dus ten hoogste welkom moesten zijn, schonk het Bestuur volkomen vrijstelling van alle inkomende rechten op mais en andere provisiën die met Noord-Amerikaansche of andere onder neutrale vlag varende schepen in den loop van dit jaar nog zouden worden ingevoerd (4). Het scheen inderdaad, dat deze maatregel eenige gunstige uitwerking had, want terwijl het in de bovenstaande Publicatie van 9 Juni nog heette: „hoezeer nog *voor geringe tijd* provisie alhier voorhanden is," werd er den 17 Augustus in 's lands raadzaal gezegd: „dat de invoer in de laatste twee maanden nog al sterk is geweest." Ter zelfder tijd was het verbod van *uitvoer* streng gehandhaafd gebleven, zoodat de fiscaal daarin aanleiding vond de betrouwbaarheid van de opgave der kooplieden te verdenken, volgens welke er evenwel niet meer dan 50 vaten meel op het geheele eiland in voorraad zouden zijn.

Vooral de kooplieden, die hun pakhuizen hadden aan de Overzijde en Pietermaai werden verdacht groote voorraden meel verborgen te houden en frauduleuze opgaven gedaan te hebben. Ook de planters vertrouwde men op dat punt niet. Daarom benoemde de Comm.sen de Heeren SCHLEMM, QUAST, den fiscaal Mr. STARKENBORGH, en den Secretaris D. GAERSTE om alle pakhuizen aan de Overzijde te visiteeren; dezelfde heeren met uitzondering van SCHLEMM en bovendien 'T HOEN en waren belast met hetzelfde onderzoek op Pietermaai. Daarenboven kreeg FRANS ROIJER, kapitein der cavallerie Nat. Guarde van het West-Distrikt de opdracht om met twee zijner onder-geschikte burgers nauwkeurig inspectie te houden van de magazijnen op de Plantages gelegen in zijn district „van den *Grooten Berg* tot aan het *West End* des Eylands"; MATHIAS SCHOTBORGH, commandeerende officier der Cavallerie N. G. van het Oostdistrict leidde het onderzoek op zijn gebied. Van allen werd een beëedigd rapport ingewacht. (5) Met voorbeeldigen ijver nam het Bestuur de partij op voor de arme noodlijdenden en strafte zonder mededoogen de gewetenlooze woekeraars, die overal groote hoeveelheden meel en maïs opkochten om het later tegen elken willekeurigen prijs van de hand te doen.

Telkens, wanneer het dezen of genen behendigen kapitein gelukte de waakzaamheid der talrijke kapers of de Engelsche oorlogsbodems te ontsnappen en hier binnen te vallen, namen de wakkere Commissarissen steeds doeltreffende maatregelen zoowel om zelf de lading op te koopen, als tot gelijke en billijke ver-

(1) Publ. 1804. No. 21—en Requesten 1804, No. 83.

(2) *De slavenopstand op Curaçao in 1795.* door J. H. J. Hamelberg. Derde jaarlijksch verslag v. h. Gesch. T. V. en L. Genootschap. p. 121.

(3) Publ. 1804.— No. 25.

[4] *Public.* 1804 No. 18.

(5) *Notulen* 1804. 17 Aug.—*Sent. en Resol.* 1804, no. 72 en 73.

Ten slotte meent spreker de vraag te mogen stellen: Is het billijk, dat wij geld van het Moederland gebruiken, als het twijfelachtig is, of er resultaten zullen zijn?

Zal het Moederland steeds genegen wezen het subsidie te blijven geven?

De heer C. STATIUS MULLER meent er op te moeten wijzen, dat men zeer licht een verkeerden indruk van den Raad zou kunnen krijgen bij dat thans herhaaldelijk vragen, welk standpunt moet worden ingenomen. Het zou den schijn kunnen hebben, alsof vroeger een ander, een verkeerd standpunt werd ingenomen.

Dit standpunt is hetzelfde als dat van de vorige jaren. De omstandigheden zijn niet veranderd, de financieele toestand der Kolonie is dezelfde gebleven.

Evenals vroeger, kan de Raad derhalve ook thans de hoogst nuttige posten, hetzij direct, of indirect productief, strekkende tot verheffing van den economischen toestand der Kolonie goed keuren.

Het eenigst verschil kan slechts hierin bestaan, dat sommigen deze hoogst nuttige posten misschien nog niet hoogst noodzakelijk noemen.

De algemeene beraadslaging werd hiermede gesloten.

Bij art. 1 vroeg de heer J. MOLLER weder het woord om een amendement voor te stellen.

In plaats van:

a. traktementen:
2 districtmeesters, 1 á *f*3,200.— en 1 á *f*2,000..........*f*5,200,

b. toelagen:
vergoeding voor huishuur aan 2 districtmeesters, á *f*400......*f*800
fouragegelden aan idem á *f*300,..........*f*600

wenschte spreker eenvoudig te lezen:

traktementen voor 3 districtmeesters:
1 á *f*1800. 1 á *f*2,200 en 1 á *f*1600..........*f*5600.

Als toelichting van zijn amendement, zeide spreker te vreezen, dat met de door het Bestuur voorgestelde verandering het beoogde doel niet zal worden bereikt. Verbetering van het beheer kan niet intreden bij zulk een overgroote uitgestrektheid der districten, als wordt aangegeven door het Bestuur, zijns inziens moest niet het 2de en 3de, maar het 3de en 4de worden samengevoegd.

Indien na dergelijke indeeling der districten de beheerders meer geld ontvangen, kan er ook meer van hen geëischt worden, bijv. waar zij moeten wonen en waar hun kantoor moeten houden.

De heer J. GAERSTE stelde een sub-amendement voor om namelijk dit onderdeel van artikel I te laten luiden, zooals het werd opgegeven in de begrooting van 1904

Toelagen:

voor 4 districtmeesters, ieder á *f*800..........*f*3200

Wat toch zal het resultaat wezen van de voorgestelde verhooging? Eenvoudig, dat er meer geld gegeven wordt, meer niet. De diensten zullen niet beter worden, deze quaestie zal blijven, zooals ze was.

Dat men eerst wete en vaststelle, wat men van de districtmeesters verwachten kan en daarna hun toelage verhooge.

Een kleine verhooging baat niet, en een groote kunnen wij niet geven. Wat zal op stuk van landbouw van hen gevorderd worden, wat voor meer werk zullen de districtmeesters hebben na de oprichting der postspaarbank? Men scheppe zich toch geen illusies! Dit alles is mooi op papier, in realiteit komt er geen verandering. De strekking van het meerdere geld, verbetering van beheer, zal niet worden bereikt.

De heer C. STATIUS MULLER is wat minder pessimistisch, of liever gezegd, wat meer optimistisch gestemd voor deze verhooging. Met ingenomenheid heeft hij deze wijziging van het Bestuur begroet, omdat hij niet onbekend is met den arbeid der districtmeesters, met het vele, dat van hen gevorderd wordt als beheerder der districten, hoofd van politie, ambtenaar van den burgelijken stand. Hun ambt mag niet als bijbaantje beschouwd worden, maar dient een afzonderlijk ambt, een onafhankelijke positie te wezen, opdat hij voor allen zou kunnen zijn de vraagbaak in moeilijke omstandigheden en de raadgever.

Het salaris der districtmeesters komt thans overeen met dat van een klerk. Hun werk is veel vermeerderd, hun salaris moet gelijkelijk ook toenemen. Geen halve verbetering echter mag men voorstellen door een geringe verhooging toe te staan, de verbetering in hun toestand moet afdoende zijn. Het traktement moet dienen niet slechts als vergoeding voor arbeid, maar daarenboven gelegenheid geven om den arbeidssfeer zoo ver uit te strekken, dat de verbetering van de positie der districtmeesters ook medewerkt tot verhooging van de welvaart der geadministreerden, van het volk. Dit is het eerste en voornaamste doel geweest van deze verhooging. Spreker kan niet inzien, dat de belangen van het volk zijn voorbijgezien bij de nieuwe indeeling der districten. De verste afstand is 5 kwartier rijdens en dit is zoo ver niet, als men in aanmerking neemt, dat de lieden hier niet zoo erg tegen een wandeling opzien of bijna allen een rijdier bezitten, of ter leen kunnen vragen, als zij eens naar den districtmeester moeten gaan. Wanneer deze vaste uren en bepaalde dagen heeft, waarop men hem consulteeren kan, is de verre afstand geen bezwaar meer.

De verheffing van de algemeene welvaart zal beter bereikt worden door het bestuursvoorstel dan door het amendement van den heer MOLLER. Dit komt tegemoet aan de bezwaren, maar niet voldoende, de positie der districtmeesters wordt er niet onafhankelijk door.

De Voorzitter bracht nu het subamendement van den heer GAERSTE in stemming, dat aangenomen werd met 6 tegen 3 stemmen, waardoor de voorgestelde verhooging van het Bestuur verviel.

Jammer, dat de heer MOLLER, wiens amendement zeker eenige overweging verdiende, niet vasthield aan zijn amendement en door het sub-amendement van den heer GAERSTE te bestrijden en te weerleggen, zijn eigen voorstel in stemming bracht. Wij gelooven, dat hij groote kans van slagen had gehad.

En er was ten minste eenige verandering gekomen in de positie der districtmeesters, wat wij ook nu nog hoog noodig blijven vinden.

Art. 2. werd zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Art. 3. *Kosten in verband met de detacheering naar Nederland van ondergeschikte ambtenaren...Memorie*, vond geen genade in de oogen van den Raad. De heer J. MOLLER, alhoewel op prijs stellend de goede bedoeling van het Bestuur oordeelde, dat door detacheering naar Holland weinig nut zou worden gesticht, hij zou daarom tegen dezen post stemmen. Hij had slechts gesproken om zijn stem te motiveeren en wilde juist geen amendement voorstellen, maar meende toch in het voorbijgaan er op te mogen wijzen, dat zoo het Bestuur iets nuttigs wenschte te doen voor de opleiding der ambtenaren, Het dan, volgens zijn meening, veel beter zou handelen, studiebeurzen te stichten voor jongelieden, die na volbrachte studie op de gouvernementsscholen zich verder wenschen voor te bereiden in Holland.—

Dat „*gouvernements*scholen" zal wel niet exclusief bedoeld wezen, wij willen er ook verder geen aanmerking opmaken, maar zouden wel ter gelegener tijde een juiste verklaring wenschen te vernemen, of ook de *fraters*scholen er onder begrepen zijn.—

Nu de heer MOLLER gezegd had *tegen* te zullen stemmen, moest de post natuurlijk aan een hoofdelijke stemming worden onderworpen. Vier leden stemden vóór, vijf tegen, zoodat de post viel.

Alles liep nu verder snel van stapel tot art. 192. Kosten ter voorkoming van verontreiniging van het Waaigat en het Rifwater......*f*6000.

Verschillende leden vroegen hierover hoofdelijke stemming. De heer STATIUS MULLER mocht nogmaals pleiten voor de noodzakelijkheid van aanpleming, wijzen op het groote nut, met klem er op aandringen, dat het toch veel practischer was *in eens* een groote uitgave te doen dan telken jare opnieuw beduidende onkosten te hebben; de post viel met zes tegen 3 stemmen.

Art. 193 *d. Baggering met den beugel in het Waaigat, het Rifwater en de ondiepe gedeelten langs de kaden* werd na eenige discussie tusschen de heeren STATIUS MULLER, den VOORZITTER, MR. J. B. GORSIRA en MORRIS E. CURIEL op voorstel van den heer ST. MULLER met *f*600 verhoogd.

Zonder moeilijkheden kwam men tot art. 215 (St. Eustatius). *Kosten van aanbouw van een steiger.......f 6000.*

De heer GAERSTE stelde voor dit artikel eenvoudig uit de begrooting te lichten. Een kapitaal van *f* 6000 te besteden voor een steiger van een eiland, dat in het geheele jaar alles te samen genomen nauwelijks *f* 6000 opbracht, vond spreker niet gering.

Vroeger, in den gouden tijd van St. Eustatius was zulk een uitgave misschien gemotiveerd, maar thans is het een arm eiland, zonder handel. Er wonen bijna geen menschen, in 't geheel een 1400, hoe wil men nu door 't heffen van steigergeld dat kapitaal terug krijgen. Misschien kon men het met een eenvoudigen steiger beproeven, maar een van *f* 6000 was onverantwoord.

De heer STATIUS MULLER zou gaarne dezen post behouden zien, vooreerst om ook eens iets voor de eilanden te doen, opdat het niet den

---

deeling van den nieuwen voorraad. Vooral de aankomst op 20 Aug. van een Amerikaansche golet was een ware redding uit den nood. Uit de lading had DE VEER 106 vaten meel tegen 18 pat., 500 schepels mais á 2½ pat., 10 vaten rijst á 8 pat. de 100 pond, een hoeveelheid boonen á 10 pat. per vat, en roggemeel á 12 pat. opgekocht. Nog denzelfden dag werd het heuglijk nieuws der bevolking bekend gemaakt:

Nademaal het aan het Albestierend Opperweezen genadiglijk heeft behaagd, dit Eijland van de hetzelve dreijgende schrikkelijke nood van gebrek aan broodkost voor zooverre te verlossen, dat heeden een geringe, hoewel voor eenige dagen genoegzame, quantiteit witmeel alhier is aangekomen, zoo hebben wij ook niet kunnen afzijn [nalaten], ten eijnde alle disorders te voorkomen, en ieder huijshouden naar rato hunne talrijkheid met brood zouden kunnen worden voorzien, die maatregelen te neemen, die ons daartoe het geschikste zijn voorgekoomen, weshalve wij provisioneel gequalificeerd hebben *in de stad* (Willemstad of Punda): de bakkers JOHANNES CRAANWINKEL, COENRAAD RUDEL, JOHANNES JOSEPHUS WIEMERS en COENRAAD ALTKEIJER; aan de *Overzijde:* de bakkers JOSEF VERNET. LOUIS BRUNET en CAJO en aan *Pietermay*: PIETER ANDRIES QUANT, BAREND OBERG en JACOB HAIM CURIEL, dewelke gelast zijn en zulks ook hebben aangenomen te bakken en af te leeveren een schelling rond brood van dertien oncen, een schelling fransch brood van twaalf oncen, en een rondbrood van drie stuivers van 6½ oncen, en een fransch brood van drie stuivers van 6 oncen, en een stuivers-bolletje van twee oncen.

Aan al deze bakkers werd van Gouvernementswege ieder 2 vaten meel tegen den inkoopsprijs van 18 pat. per vat afgegeven. Diegenen, die wellicht nog eenig meel voorhanden hadden, mochten het brood van niet minder gewicht bakken, dan hier boven gestipuleerd was, op straffe, dat dit te lichte brood geconfisqueerd en aan de behoeftigen zou worden uitgedeeld. De overtreders werden bovendien nog met een boete van 100 pes. van achten bedreigd, en zoo zij niet konden of wilden betalen, strengelijk aan den lijve gestraft.

Adverteerende verders allen en iegelijk, dewelke mais benoodigd zijn, zich heeden namiddag van 3 tot 5 uuren kunnen adresseeren tot opneeming hunner naamen ten Pakhuijze van den Ed. Heer B. A. CANCRIJN, zullende dan de mais verkocht worden teegen twee en halve zilveren patienje per scheepel (24 kan), en zullende geen Johannissen of klijn geld worden ontvangen, en de mais bij de levering contant moeten worden betaald. (6)

De aanzienlijke winsten, die door de buitensporige meelprijzen hier te behalen waren, hadden tal van schippers er toe gebracht, de vele gevaren te trotseeren en nieuwen voorraad hier binnen te brengen.

Zoo was in de eerste dagen van September PEDRO GALLAR, kapitein van de Spaansche golet *La Poste de Caraques* voor rekening van den Heer TH. JUTTING met een lading van 100 vaten meel, vruchten, 10,000 mazorcos (tapouches) mais, verders boonen, maismeel, komende van Portorico hier binnengevallen. Volgens zijn vrachtbrief waren die 100 vaten meel, ook voor rekening van JUTTING, echter voor Coro bestemd. Hoogstwaarschijnlijk, waarvoor het volgende wel eenig vermoeden geeft, was dit meel bestemd, om later van Coro uit ter sluiks hier aan een der buitenbaaien te worden binnengesmokkeld. Om reden echter in de laatste dagen een betrekkelijk aanzienlijke voorraad meel hier ingevoerd was, zoodat de laatste partijen reeds voor 10½ pes. (±13 pat.) per vat verkocht waren, en dus het onmiddellijk gevaar voor gebrek voorloopig geweken was, vroeg de schipper aan zijn lastbrief te mogen voldoen en het meel naar zijn eigenlijke bestemming mede te nemen, hetgeen ook werd toegestaan. (7)

Het was, of men er een voorgevoel van had, dat weer een blokkade of beleg op handen was, zoozeer was men bedacht, om toch voldoende levensmiddelen in voorraad te hebben. Tegelijkertijd maakte zich een ware smokkelwoede van de kooplieden meester, waartegen de beste maatregelen van het toch reeds volhandig Bestuur machteloos bleken. Gewis dachten deze kooplieden aan den gulden tijd onder Gouverneur RODIER DE LA BRUGÈRE (1764—1783) toen de handel zoo vrij en onbelemmerd was, toen hier schatten gouds verdiend werden, dat zij zich nu deze gunstige gelegenheid niet wilden laten ontglippen, om zij het ook met minder kieskeurige middelen, het verloren fortuin te herwinnen.

Op allerlei wijzen wisten zij de voorschriften der Commissarissen te ontduiken.

Om aan de hinderlijke afstempeling en contrôle van 't Gouvernement te ontsnappen, en het monopolie van den meelverkoop weer in handen te krijgen, maakten zij geheime afspraken met de scheepskapiteins, om ter sluiks de aangevoerde provisie aan de talrijke baaien der buitendistrikten aan wal te brengen, vanwaar meel en mais in de stad gevoerd, steeds tegen de officieel vastgestelde prijzen werd aan den man gebracht. Door een strafbepaling van 500 pes., trachtte het Bestuur, ook dit euvel tegen te gaan. (8)

Ten einde de behendige koopmanstreken van anderen te verijdelen, die terstond bij aankomst van een vaartuig de geheele lading opkochten, behield voortaan het Bestuur zich het uitsluitend recht voor, de lading geheel of gedeeltelijk tegen billijken prijs over te nemen. (9)

⁂

Onder zulke weinig bemoedigende omstandigheden spoedde het jaar 1804 ten einde. Intusschen had ook het provisioneel bestuur der beide Commissarissen de VEER en BERCH een einde genomen.

Den 27sten Augustus had PIERRE JEAN CHANGUION, de nieuwe Gouverneur, definitief met het Gouvernement be-

(6) *Public.* 1804. no. 25—*Notulen* 1804. 20 Aug.

(7). *Requesten.* 1804 No. 87.

(8) *Public.* 1804, No. 83.
(9) *Public.* 1804, No. 85.

schijn hebben: uit het oog, uit het hart." Daarenboven, al zal de tijd wat lang wezen, St. Eustatius is werkelijk in staat het kapitaal terug te betalen, want volgens de laatste statistieken van in- en uitvoer, zal het jaarlijks een 300 Gld. kunnen opbrengen, het gestorte kapitaal zal dus zeker rentegevend wezen.

Spreker moet erkennen, dat hij ook liever *toenemenden* uitvoer dan *hoop* op uitvoer als motief tot dezen steigerbouw had gezien. Maar men zou misschien juist kunnen tegenwerpen, dat de afwezigheid van den steiger deze toeneming terug hield.

De Voorzitter vroeg den heer MULLER, of deze ook op kon geven, welk bedrag aan steigergeld zou geheven moeten worden om jaarlijks ƒ300 op te brengen.

De heer MULLER antwoordde deze berekening niet bij zich te hebben en het juiste bedrag niet zuiver te kunnen opgeven; alleen wist hij zeker, dat dit steigergeld niet hoog zou wezen. De post werd nu in stemming gebracht en viel met 7 tegen 2 stemmen.

De overige posten werden goedgekeurd, zoodat Aruba zijn steiger wel krijgen zal en Saba zijn telefoon tusschen Fortbaai, Bottom en Windwardside.

Daar het thans pas negen uren was, bleef er nog tijd genoeg over om de twee nieuwe ontwerpen, over landraden en strafregeling, in behandeling te nemen. Beide ontwerpen werden zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Het valt niet te ontkennen, dat uit de behandeling onzer begrooting in den Kolonialen Raad ten duidelijkste blijkt een zeer hooge graad van apathie.

Door het herhaaldelijk klagen over ons gebrek aan eergevoel, door het, zij het ook zachtkens, terugduwen, als wij uit zwakte te veel leunde op het Moederland, werd de Raad, naar het schijnt, door groote vrees bevangen en durft thans niets meer vragen, dan *„het hoogst noodzakelijke"* (V.V.). De bemoedigende woorden van den Gouverneur in zijn M. v. A. mochten dezen angst niet wegnemen. De schrik zit er nu eenmaal in en zal niet zoo spoedig loslaten.

Wij zijn den heer Minister van Koloniën dankbaar voor zijn ronde verklaringen, herhaaldelijk afgelegd, dat het Moederland ons helpen zal, zooveel het noodig is, wij weten, dat het geheel *buiten* de bedoeling lag van Zijne Excellentie, ja, *tegen* diens bedoeling in ging, toen zijne woorden van opwekking, hier juist ontzenuwend werkten en krachteloos maakten.

Wij hopen derhalve in het belang onzer Kolonie, dat het Zijne Excellentie moge behagen, zijn goede bedoeling jegens ons nogmaals duidelijk uit te spreken, opdat de Kol. Raad weder met moed aan 't werk kunne gaan en niet allen lust tot medewerken verlieze.

---

last, in deze kolonie voet aan wal gezet. Wel voerde deze bewindsman enkele nieuwe posten in, gaf andere namen aan oude ambten, wel werd de geheele administratie op meer moderne leest geschoeid, maar al deze veranderingen brachten geen voorspoed aan de kolonie. Tevergeefs bleef men uitzien naar gunstige voorteekenen, die het einde van den oorlog aankondigden. Ook de schrikkelijke droogte bleef aanhouden. Op den dag der installatie van den nieuwen Gouverneur (10 Sept. 1804) toen alle compagnien der Nationale Garde in de wapenen werden geroepen om den eed van trouw af te leggen, werd aan „de Cavallerie om reden der droogte en zwakheid der paarden gepermitteerd *te voet* te compareeren." (10) Reeds zijn eerste blik van uit het Gouvernementshuis bij het aanvaarden van zijn ambt kon CHANGUION dus al overtuigen van de verwoestingen en ellenden door het beleg, den hongersnood en de droogte in zijn rechtsgebied aangericht. Voorwaar de man was niet te benijden.

— EINDE. —

Voorloopig staak ik hier mijn geschiedverhaal. Ik stel mij voor, later het Bestuur van Gouverneur Mr. P. J. Changuion (10 Sept 1805–1 Januari 1807), de invallen van den Engelschen commodor Murray van 31 Maart — 26 Juli 1805 en de verovering van Curaçao door de Engelschen op Nieuwjaarsdag 1807 eveneens te behandelen.

P. A. EUWENS.

(10) *Public.* 1804, No. 26.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

SENCILLEZ Y SINCERIDAD — Ambas cosas se encuentran en el siguiente testimonio del Dr. Ramón Aveledo Urbaneja:

"Varias veces he usado con buen exito la Emulsión de Scott, no teniendo que arrepetirme de su empleo. Gracias á ella, he visto á muchos enfermos reponerse, sobre todo á los escrofulosos y convalecientes de graves enfermedades. Como reconstituyente, es una buena preparación."

Nieuwsberichten.

Curaçao.

K. W. I. M.

Het financieele verslag van de K. W. I. M. is dit jaar, d. w. z. het verslag over 1903, veel gunstiger dan het voorgaande. Toen konden er geen dividenden worden uitgekeerd, ditmaal werd 6 % voor de aandeelhouders beschikbaar gesteld, niettegestaand de vele afschrijvingen o. a. van ƒ195.000 op de stoomschepen der maatschappij, thans op de balans uitgetrokken voor ƒ2,435.000.— of 8 %. Ook komt voor onder de afschrijving ƒ19,000.— voor dienst der geldleening, zoodat een dergelijk fictief actief niet op de balans voorkomt.

Voor ondersteuningsfond van 't personeel staat vermeld bijna ƒ40,000; van de winst werd ruim ƒ1600 voor dit fonds afgezonderd.

Onze Kabel.

Zooals bekend mag worden ondersteld, is het de „Compagnie Française des câbles télégraphiques", die niet alleen Curaçao maar ook de fransche Antillen geenszins naar den eisch bedient. De maatschappij staat er nu evenwel zoo voor, dat ze geen kans ziet om de noodige fondsen te bekomen om haar net te herstellen, zich een derde kabelschip aan te schaffen en dan nog over een voldoende reserve te beschikken.

Bij den 28ᵉⁿ Maart 1901 tusschen genoemde maatschappij en de fransche regeering gesloten overeenkomst, werd aan laatstgenoemde de gelegenheid geopend om de, voor de veiligheid en de ontwikkeling der koloniën noodig geacht onderzeesche kabels aan te leggen, waartegenover aan genoemde maatschappij een rente-waarborg werd verzekerd ter vervanging van den, haar te voren verleenden waarborg van ontvangsten, tot een bedrag van 1 millioen franken, voor den kabel van Niew-Caledonië en haar trans-atlantischen kabel.

Niettegenstaande dit wezenlijk voordeel is de maatschappij er sedert 1901 niet op vooruitgegaan. De catastrophe van Saint Pierre en de herhaalde verbrekingen, die daarvan het gevolg waren, en andere onderbrekingen in de Antillen en op de kust van Zuid-Amerika hebben ten gevolge gehad, dat de inkomsten bedenkelijk verminderden, terwijl de uitgaven daarentegen stegen door de vruchtelooze pogingen om den Martinique-kabel te herstellen.

De fransche regeering heeft nu besloten om de maatschappij te hulp te komen. De fransche begrootingscommissie heeft zich een wetsontwerp zien voorleggen, ter goedkeuring van een aanvullings-overeenkomst tusschen de regeering en bedoelde maatschappij.

Deze aanvulling beoogt:

1°. voor de obligatiën, welker uitgifte in artikel 1 der bestaande overeenkomst was toegestaan, een rentewaarborg door den staat te verzekeren, ten einde de maatschappij in staat te stellen aan geld te komen, wat haar nu niet mogelijk is;

2°. het maatschappelijk kapitaal van 8 tot 15 millioen franken uit te breiden.

Onze west-indische vrienden zullen zeker met genoegen kennis nemen van dit besluit der fransche regeering. Het is nu maar te hopen, dat de ratificatie der gesloten overeenkomst door het parlement zich niet te lang laat wachten.

(*Kol. Weekbl.*)

Kerkelijke Berichten.

Verleden week bereikte ons de droevige tijding, dat de Zeer Eerw. Pater A. FRIE, Vicaris Provincialis der E. E. P. P. Dominikanen, de H. Sakramenten der stervenden had ontvangen, eerst toen ons blad reeds ter perse lag. Wij konden het bericht derhalve slechts zoo kort mogelijk mededeelen.

Evenals onze lezers waren ook wij geschrikt door dit onverwachte nieuws. Wel wisten wij, dat de alomgeachte Pastoor FRIE, toen Z. Eerw. zich naar Sta. Rosa had begeven, ernstig ongesteld was, maar bijna dagelijks vernamen wij, dat de Zieke zich kalmer gevoelde en veel verlicht, nu hij op zijn geliefd Sta. Rosa vertoefde. Zulk een bericht, dat Z. Eerw. de H. Sakramenten had ontvangen, hadden wij dus allerminst verwacht.

Vrijdag van de vorige week heeft Pastoor FRIE uit eigen beweging om de Troostmiddelen van onzen H. Godsdienst verzocht, hij gevoelde zich daartoe ziek genoeg en wilde ten volle den heilzamen invloed van Gods Genade genieten.

De zieke is thans buitengewoon kalm en wacht gelaten op zijn verlossing.

De benauwdheden, die hem vroeger meermalen overvielen, hebben nu opgehouden. Langzamerhand echter nemen de krachten geregeld af, zoodat hij zich zeer zwak gevoelt.

Iederen dag kan men het doodsbericht verwachten.

* *
*

Morgenmiddag zullen met de *Prins Willem II* de Zeereerw. Paters F. HELLING en TH. VAN SADELHOFF en de Weleerw. Moeder URSULINE naar het Moederland vertrekken, de twee eersten om redenen van gezondheid, de laatste om in het Moederhuis te Breda, en zoo mogelijk elders, de meer moderne inrichting van een ziekenhuis na te gaan, met het oog op een aanstaande verbouwing van het St. Elizabeths-gasthuis alhier.

Aan allen wenschen wij een voorspoedigen reis, behouden aankomst in Holland en wij hopen van harte, dat zij spoedig weder gezond in onze Kolonie mogen terugkeeren.

* *
*

Op de *Prins der Nederlanden* zullen 18 Mei te Amsterdam naar hier scheep gaan de Zeereerw. Pater J. M. VAN WEERELT, Pastoor van Pietermaai, en twee nieuwe missionarissen, de Weleerw. Paters P. POIESZ en N. RIJKEN.

Koloniale Raad.

Dinsdagmorgen 8,15 uren vergadering van den Kolonialen Raad tot sluiting van het zittingjaar. Om 9 uren zal den Kolonialen Raad plechtig geopend worden door den heer Gouverneur volgens het gebruikelijk ceremonieel.

Officieele Berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, is:

1°. aan den seinmeester op het fort Nassau, L. HASSELMEYER, met ingang van den 1n. Mei 1904, op zijn verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend.

2°. aan den marechaussee 1ˢᵗᵉ klasse op St. Eustatius H. A. HEILLEGGER, gerekend te zijn ingegaan den 1n. April ll., tot herstel van gezondheid, eene verlofsverlenging voor den tijd van drie maanden verleend.

3°. aan den Heer H. J. NYMAN, wegens zijn aanstaand vertrek naar Nederland, eervol ontslag verleend als lid van de Commissie tot het afnemen in 1904 van de examens, bedoeld bij de artt. 29–32 en 45 van de onderwijsverordening.

4°. aan den Heer J. S. VAN SADELHOFF, R. C. Geestelijke van den 2n. rang op Aruba, tot herstel van gezondheid, met ingang van den dag van zijn vertrek uit de kolonie, één jaar verlof naar Nederland verleend.

5°. aan LUITZEN NIEUWLAND, brigadier bij de brigade marechaussee alhier, op grond van vijftienjarigen onafgebroken diensttijd in de kolonie, met ingang van den dag van zijn vertrek uit de kolonie, één jaar verlof naar Nederland verleend.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

José E. Charris, José Charriz A., Julia Paula Curiel Cs., Leah Da-Costa Gomez, Martina Diaz, Arthur D. Kinsman, Johans Leito, para entregar á Petronila Frans, Camilo Madriz, Rafael Martinez Urdaneta, Augusto Perret, Anita Ramiro, Monsieur de Rio Hacha, Fidel Villanueva, Pedro B. Walter en J. E. der Meulen (aang.)

Nieuw Ontwerp.

Dit ontwerp ontvingen wij Zaterdagmiddag na het verschijnen van ons blad, en deelen het thans mede, nadat het reeds Woensdagavond door den Raad werd goedgekeurd.

Aan de gewone verordening over strafinrichting etc. wordt bij art. I een derde nummer gevoegd, luidende:

„3°. naar den krijgsraad verwezen militaire gevangenen."

Door deze toevoeging wordt thans mogelijk gemaakt de opneming in de gevangenis onder het Raadhuis van militairen voor wie, wegens gewone of militaire delicten, een krijgsraad is benoemd.

De plaatselijke gesteldheid van de in het fort gelegen arrest-lokalen maakt de bewaking der arrestanten hoogst moeilijk, zoodat, zonder dat daartegen voldoende kan worden gewaakt, soms ongeoorloofde communicatie met de buitenwereld plaats heeft, terwijl bovendien de onderlinge ligging, der lokalen bestemd, voor krijgsraad, arrestanten en die voor met provoost gestraften dikwijls aanleiding heeft gegeven tot minder gewenschte quaesties en complicaties, die door de voorgestelde regeling in het vervolg zullen worden vermeden.

Ons Feuilleton.

De Weleerw. Pater P. A. Euwens schreef achter zijn feuilleton, voorkomende in dit nummer onzer courant: „Einde." Gelukkig wordt onze teleurstelling weer spoedig verminderd door de rijke beloften, welke Z. Eerw. er op laat volgen. Van harte hopen wij, dat de voorbereidende studiën voor de volgende stukken niet te lang duren en wij weldra ons weder vergasten kunnen aan zijn uitstekende pennevruchten.

Wij meenen in den geest onzer Lezers te handelen met hier een enkel woord van oprechten dank te spreken, tot Pater Euwens voor de degelijke, hoogst belangrijke studie, die, uit de zuiverste bronnen geput en met zorg bewerkt, zoo bereidwillig in ons blad geplaatst werd. Wij rekenden het ons tot een eer dergelijk kritisch werk te mogen opnemen en stellen volgaarne onze kolommen voor hem open.

Marine.

H. M. *Kortenaer* zal 9 Mei uit Suriname naar Curaçao vertrekken.

Brand.

Hedenmorgen ontstond een begin van binnenbrand in het pakhuis *El Ancora* van de firma C. F. Muskus & Co. Spoedig werd er alarm geslagen en hulp verleend door de bemanning van de *Prins Willem V* en de soldaten. Een dezer droeg een brandend vat naar buiten en wierp het in de haven, waarna de brand spoedig gebluscht scheen, zoodat de brandspuit en het peloton soldaten weer kon inrukken.

Dank zij den bekwamen spoed waarmede gehandeld werd, zijn groote ongelukken voorkomen.

Buitenland.

FRANKRIJK.

De veel besproken Minister van Marine Pelletan heeft te Sens het nieuwe stadhuis met eene redevoering ingewijd. Hij ontkende daarin voorstrektelijk, dat de Ministers vijandig zouden gestemd zijn tegen eenige godsdienstige overtuiging of tegen de vrijheid van geweten. Zij zijn vrijdenkers. Nooit is een regeering der vrijheid beter gezind geweest dan deze. Met kwistige hand zijn allerlei vrijheden toegestaan aan katholieken. „Wat de Kerk ons niet toestaat, staan wij aan de Kerk toe, maar wat wij haar nooit zullen toestaan, dat is: de vrijheid om de vrijheid van anderen te onderdrukken." Pelletan besloot als volgt: „Is 't niet mogelijk de aanvallen van onze vijanden af te slaan, het is moeilijker, zich te verdedigen tegen verraders en overloopers, die zich bij de ontevredenen en ongeduldigen voegen. Die lieden zouden allen wel eene portefeuille willen hebben; maar wij hebben er maar 12. Ik ben een man van eerlijk vechten. Men plaagt en tart mij. Ik sta weer op en vecht door, maar in die omstandigheden te vechten verscheurt mijn hart. Maar gij zult uw Republikeinsche vrijheden niet laten rooven door een handvol mannen der duisternis. Wij zullen de vaan van de Fransche revolutie handhaven voor de roem en de grootheid van de Republiek en het Fransche vaderland!" — Brutaal, want vooral de Katholieken hebben die vrijheid ondervonden, Maar is 't de onbeschaamheid niet ten top gevoerd, zulke woorden zonder blikken te hooren uitspreken door een der leden van een kabinet, dat gedurende zijn geheele ministerieele loopbaan niets anders deed dan de Katholieke hoonen en vertrappen.

DE OORLOG.

De beslissende slag is geslagen. Na vijf dagen schermutselen is het den Japanneezen gelukt de Jaloe-rivier over te trekken en de Russen terug te dringen.

Deze groote slag, waarbij aan weerskanten ± 800 sneuvelden, had plaats op 1 Mei.

Het is ons als een profetie, als een volteekend beeld van het einde van den strijd.

De Russen zullen ook dan teruggedrongen worden, maar van een eigenlijke overwinning der Japanneezen zal men moeilijk kunnen spreken, omdat beide volkeren zeer vele en groote verliezen zullen lijden en niemand schitterend uit het gevecht zal treden.

In het russissche leger gaat niet alles zooals het zijn moest, ook nu lezen wij weer, dat Grl. Kuropatkine de leiding van Sassoulitch scherp kriticeert. Het schijnt, dat lieden meer groot door geboorte dan door persoonlijke talenten tot dusverre aan het hoofd stonden, die nu wel langzamerhand vervangen worden door betere soldaten, maar de verliezen zijn intusschen reeds geleden.

De Japanneezen maakten 28 snelvuurkanonnen buit, vele wagens en paarden, en namen daarenboven 20 officieren gevangen en een groot getal soldaten.

Indien de berichten waarheid bevatten, beloopen de verliezen aan dooden, gewonden en gevangenen 3 á 4000 man. Vele russische soldaten geven zich ook vrijwillig over. Altijd als het waar is

Het japansch eskader kruist langs de haven van Vladivostock, maar ook voor Port-Arthur lagen nog eenige schepen, opnieuw beproefden de Japanneezen de haven af te sluiten, maar zonder gevolg, alle acht branders werden door de Russen vernield. Den volgenden dag, 3 Mei, zagen de Russen hoe verschillende Japanners zich aan de schoorsteenen en masten der zinkende schepen hadden gebonden, zij snelden ter hulp en konden nog van 13 personen het leven redden.

Advertentien.

De waarnemende Procureur-Generaal in de kolonie Curaçao brengt hierbij ter kennis van het algemeen, dat er thans op dit eiland in omloop zijn valsche Venezuelaansche muntstukken van 20 bolivares. (f 9,40).

Curaçao, 7 Mei 1904.

De waarn. Procureur-generaal,
J. B. GORSIRA.

Andere bladen worden verzocht dit bericht over te nemen.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 2[den] Juni 1902 t/m den 12[den] Januari 1903, onder N°. 3219 O t/m N°. 10000 O zal plaats hebben op VRIJDAG den 13[den] Mei a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 5[den] Mei 1904.

De Voorzitter,
A. JESURUN.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA, koe tin placa fiá ariba nan nu *Spaar- en Beleenbank*, esta esuan for di 2 di Juni 1902 té 12 di Januari 1903 bao di No. 3219 O, té No. 10000 O lo toema lugar dia BIERNES 13 di Mei i dia huebesnan sigiente.

Ta jama interesádonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 5 di Mei 1904.

President.
A. JESURUN.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1904.	Marcb.	Caracas	Zulia	Philad.	Marcb.	Carcas
Vertrekt van New-York	Apr. 28	Apr. 30	Mei 7	Mei 14	Mei 21	Mei 28
Komt aan te San Juan		Mei 5		19		Juni 2
Vertrekt van „		6		20		3
Doet Curaçao aan		8		22		5
Komt aan te La Guaira	30	9	14	23	28	6
Vertrekt van „	Mei 2	11	16	25	30	8
Komt aan te Pto. Cabello		12		26		9
Vertrekt van „		13		27		10
Komt aan te Curaçao	8	14	17	28	31	11
Vertrekt van „	9	15	23	29	Juni 6	12
Doet La Guaira aan		16		30		13
„ San Juan „		18		Juni 1		15
Komt aan te New-York	16	23	30	6	13	20

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marac.	Merida	Zulia	Merida	Marcb.	Merida
Vertrekt van Curaçao	Mei 3	Mei 9	Mei 17	Mei 23	Mei 31	Juni 6
Komt aan te Maracaibo	4	10	18	24	Juni 1	7
Vertrekt van „	7	13	21	27	4	10
Komt aan te Curaçao	8	14	22	28	5	11

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.